

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (andra avdelningen)

den 14 september 2017*

”Överklagande – EU-varumärke – Förordning (EG) nr 207/2009 – Artiklarna 8.4, 53.1 c och 53.2 d – EU-ordmärket PORT CHARLOTTE – Ansökan om ogiltighetsförklaring av detta varumärke – Skydd för de äldre ursprungsbeteckningarna ’Porto’ och ’Port’ enligt förordning (EG) nr 1234/2007 och nationell rätt – Huruvida skyddet för dessa ursprungsbeteckningar är uttömmande – Artikel 118m i förordning (EG) nr 1234/2007 – Begreppen bruk av och anspelning på den skyddade ursprungsbeteckningen”

I mål C-56/16 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 29 januari 2016,

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av E. Zaera Cuadrado och O. Mondéjar Ortuño, båda i egenskap av ombud,

klagande,

med stöd av

Europeiska kommissionen, företrädd av B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda och T. Scharf, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient i överklagandet,

i vilket de andra parterna är:

Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP, Peso da Régua (Portugal), företrädd av P. Sousa e Silva, advogado,

klagande i första instans

med stöd av

Republiken Portugal, företrädd av L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och A. Alves, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient i överklagandet,

Bruichladdich Distillery Co. Ltd, Argyll (Förenade kungariket), företrädd av S. Havard Duclos, avocate,

intervenient i första instans

* Rättegångsspråk: engelska.

meddelar

DOMSTOLEN (andra avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Ilešič samt domarna A. Prechal (referent), A. Rosas, C. Toader och E. Jarašiūnas,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitiesekreterare: handläggaren I. Illéssy,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 2 mars 2017,

och efter att den 18 maj 2017 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 18 november 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/harmoniseringskontoret – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogiltigförklarade tribunalen det beslut som meddelas av fjärde överklagandenämnden vid Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) den 8 juli 2014 (ärende R 946/2013–4) angående ett ogiltighetsförfarande mellan Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP och Bruichladdich Distillery Co. Ltd (nedan kallat det omtvistade beslutet).
- 2 Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (nedan kallat IVDP) har genom sitt anslutningsöverklagande yrkat att domstolen delvis ska upphäva den överklagade domen.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EG) nr 207/2009

- 3 I artikel 8.4 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), föreskrivs följande:

”Efter invändning från innehavaren av ett icke registrerat varumärke eller av ett annat tecken som används i näringsverksamhet i mer än bara lokal omfattning, får det varumärke som ansökan avser inte registreras om och i den mån det finns [union]slagstiftning eller tillämplig nationell lagstiftning om detta tecken:

- a) Rätten till tecknet har förvärvats före tidpunkten för ansökan om registrering av EU-varumärket eller i förekommande fall tidpunkten för den prioritet som åberopas som grund för ansökan om registrering av EU-varumärket eller,
- b) tecknet ger innehavaren rätt att förbjuda användning av ett yngre varumärke.”

4 Artikel 53.1 och 53.2 i denna förordning har följande lydelse:

1. Efter ansökan till byrån eller på grundval av ett genkärsmål i mål om varumärkesintrång ska ett [EU-]varumärke förklaras ogiltigt i följande fall:

...

c) Om det finns en sådan äldre rättighet som avses i artikel 8.4 och kraven i artikel 8.4 är uppfyllda.

2. Efter ansökan till byrån eller på grund av ett genkärsmål i mål om varumärkesintrång ska ett [EU-]varumärke också förklaras ogiltigt om användningen av ett sådant varumärke kan förbjudas på grund av en annan äldre rättighet enligt [union]slagstiftningen eller enligt den nationella rätt som ger detta skydd, särskilt

...

d) industriell äganderätt.”

Förordning (EG) nr 479/2008

5 I skälen 27, 28 och 36 i rådets förordning (EG) nr 479/2008 av den 29 april 2008, om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, om ändring av förordningarna (EG) nr 1493/1999, (EG) nr 1782/2003, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 3/2008 samt om upphävande av förordningarna (EEG) nr 2392/86 och (EG) nr 1493/1999 (EUT L 148, 2008, s. 1) angavs följande:

”(27) Begreppet kvalitetsvin är i gemenskapen grundat på bland annat de särskilda egenskaper som kan tillskrivas vinets geografiska ursprung. Konsumenterna känner igen sådana viner via skyddade ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar även om det nuvarande systemet inte är fullt utvecklat i detta hänseende. För att de berörda produkternas kvalitet ska kunna göras gällande på ett genomblickbart och mer omsorgsfullt sätt, bör det införas en ordning enligt vilken ansökningar om ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning granskas i överensstämmelse med gemenskapens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel [(EUT L 93, 2006, s. 12)].

(28) För att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin som beskrivs med en ursprungsbezeichnung eller en geografisk beteckning bör medlemsstaterna kunna tillåtas att tillämpa strängare bestämmelser i det avseendet.

...

(36) Med hänsyn till rättssäkerheten bör de ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar som redan finns i gemenskapen undantas från ny granskning. Berörda medlemsstater bör dock förse kommissionen med den grundläggande information och de rättsakter som ligger till grund för deras erkännande på nationell nivå. Om detta inte sker skall de förlora sin skyddade ursprungsbezeichnung eller skyddade geografiska beteckning. Med hänsyn till rättssäkerheten bör möjligheterna att återkalla befintliga ursprungsbezeichnungar och geografiska beteckningar vara begränsade.”

Förordning nr 1234/2007

6 Rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) (EUT L 299, 2007, s. 1), i dess lydelse enligt rådets förordning nr 491/2009 av den 25 maj 2009 (EUT L 154, 2009, s. 1) (nedan kallad förordning nr 1234/2007), är, mot bakgrund av tidpunkten för omständigheterna i fallet, tillämplig i målet. Genom denna förordning upphävdes förordning nr 479/2008 med verkan från den 1 augusti 2009.

7 I skäl 3 till förordning nr 491/2009 anges följande:

”Parallellt med förhandlingarna och antagandet av [förordning nr 1234/2007] inledde rådet också förhandlingar om en policyreform inom vinsektorn, vilken nu har avslutats genom antagandet av [förordning nr 479/2008]. Såsom anges i [förordning nr 1234/2007] införlivades inledningsvis endast sådana bestämmelser inom vinsektorn som inte redan hade genomgått någon policyreform i [förordning nr 1234/2007]. De materiella regler som genomgick en policyreform skulle införlivas i [förordning nr 1234/2007] sedan de antagits. Eftersom sådana materiella regler nu har antagits bör vinsektorn nu följaktligen införlivas fullt ut i [förordning nr 1234/2007] genom att de politiska beslut som fattats i [förordning nr 479/2008] infogas i [förordning nr 1234/2007].”

8 I artikel 118b.1 i förordning nr 1234/2007, med rubriken ”Definitioner”, föreskrivs följande:

”I detta underavsnitt avses med

- a) ursprungsbeteckning: namn på en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 118a.1 och som uppfyller följande krav:
 - i) Dess kvalitet och egenskaper beror helt eller väsentligen på en viss geografisk omgivning med de naturliga och mänskliga faktorer som förknippas med den.
 - ii) De druvor som vinet framställts av kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Den framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Den framställs av druvsorter tillhörande sorten *Vitis vinifera*.
- b) geografisk beteckning: beteckning för en region, en ort eller i undantagsfall ett land, använt för att beskriva en produkt som avses i artikel 118a.1 och som uppfyller följande krav:
 - i) Den besitter en specifik kvalitet, ett specifikt anseende eller någon annan specifik egenskap som kan hänföras till det geografiska ursprunget.
 - ii) Minst 85 % av de druvor som används för framställningen av vinet kommer uteslutande från detta geografiska område.
 - iii) Den framställs inom detta geografiska område.
 - iv) Den framställs av druvsorter tillhörande arten *Vitis vinifera* eller en korsning mellan denna art och andra arter av släktet *Vitis*.”

9 I artikel 118f.1, 6 och 7 i denna förordning, med rubriken ”Förberedande nationellt förfarande”, föreskrivs följande:

”1. Ansökningar om skydd av en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning enligt artikel 118b för vin med ursprung i gemenskapen, ska vara föremål för ett förberedande nationellt förfarande enligt denna artikel.

...

6. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna artikel senast den 1 augusti 2009.

7. Om en medlemsstat inte har någon nationell lagstiftning om skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, får den, dock endast tillfälligt, bevilja skydd på nationell nivå för beteckningen i enlighet med villkoren i detta underavsnitt med verkan från den dag som ansökningslämnats till kommissionen. Detta tillfälliga nationella skydd ska upphöra den dag då ett beslut om registrering eller avslag fattas i enlighet med detta underavsnitt.”

10 I artikel 118i i samma förordning föreskrivs följande:

”På grundval av den information som kommissionen förfogar över ska kommissionen fatta beslut ... om att bevilja skydd för en ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning som uppfyller villkoren i detta underavsnitt och som är förenlig med gemenskapsrätten, eller avslå ansökan om villkoren inte är uppfyllda.”

11 Artikel 118l.1 i förordning nr 1234/2007, med rubriken ”Förhållande till varumärken”, har följande lydelse:

”När en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning skyddas i enlighet med denna förordning, ska en ansökan om registrering av ett varumärke som motsvarar något av de fall som avses i artikel 118m.2, och som avser en produkt ur någon av de kategorier som förtecknas i bilaga XIb, avslås om ansökan om varumärkesregistrering lämnas in efter den dag då ansökan om skydd av ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen lämnats in till kommissionen och ursprungsbeteckningen eller den geografiska beteckningen därefter skyddas.

En varumärkesregistrering som har gjorts i strid med vad som sägs i första stycket ska förklaras ogiltig.”

12 I artikel 118m i denna förordning, med rubriken ”Skydd”, föreskrivs följande:

”1. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar får användas av alla aktörer som saluför vin som har producerats i enlighet med motsvarande produktspecifikation.

2. Skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar och viner som använder de skyddade beteckningarna i enlighet med produktspecifikationen ska skyddas mot följande:

- a) Varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk av den skyddade beteckningen
 - i) för produkter som är jämförbara, men som inte uppfyller kraven i produktspecifikationen för den skyddade beteckningen, eller
 - ii) i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings eller en geografisk betecknings anseende utnyttjas.
- b) Varje obehörigt bruk, imitation eller anspelning, även när produktens eller tjänstens verkliga ursprung anges eller det skyddade namnet har översatts eller åtföljs av uttryck som ’stil’, ’typ’, ’metod’, ’sådan som tillverkas i’, ’imitation’, ’smak’, ’liknande’ eller dylikt.
- c) Varje annan osann eller vilseledande uppgift om ursprung, härkomst, beskaffenhet eller väsentliga egenskaper hos produkten på dennas inre eller yttre förpackning, reklammaterial eller handlingar, liksom förpackning av vinprodukten i en behållare som är ägnad att inge en oriktig föreställning om vinproduktens verkliga ursprung.
- d) varje annan form av agerande som kan vilseleda konsumenten om produktens verkliga ursprung.

3. Skyddade ursprungsbeteckningar eller skyddade geografiska beteckningar får inte bli generiska i gemenskapen i den mening som avses i artikel 118k.1.

...”

- 13 I artikel 118n i samma förordning, med rubriken ”Register”, föreskrivs följande:

”Kommissionen ska upprätta och föra ett elektroniskt register över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för vin som ska vara tillgängligt för allmänheten.”

- 14 Artikel 118s i förordning nr 1234/2007, med rubriken ”Befintliga skyddade vinbeteckningar”, har följande lydelse:

”1. De vinbeteckningar som är skyddade enligt artiklarna 51 och 54 i [rådets] förordning (EG) nr 1493/1999 [av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin (EGT L 179, 1999, s.1)] och artikel 28 i kommissionens förordning (EG) nr 753/2002 av den 29 april 2002 om vissa tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller beteckning, benämning, presentation och skydd av vissa vinprodukter [(EGT L 118, 2002, s. 1)] ska automatiskt vara skyddade enligt den här förordningen. Kommissionen ska föra in dem i det register som avses i artikel 118n i den här förordningen.

2. Medlemsstaterna ska för de befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1 skicka in följande till kommissionen:

a) Den tekniska dokumentation ...

b) De nationella besluten om godkännande.

3. De vinbeteckningar som avses i punkt 1 förlorar sitt skydd enligt denna förordning om inte den information som avses i punkt 2 lämnas in senast den 31 december 2011. Kommissionen ska vidta motsvarande formella åtgärder för att ta bort sådana beteckningar från det register som avses i artikel 118n.

4. Artikel 118r ska inte tillämpas på sådana befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1.

Kommissionen får, på eget initiativ och i enlighet med förfarandet i artikel 195.4, till och med den 31 december 2014 fatta beslut om att dra in det skydd för befintliga skyddade vinbeteckningar som avses i punkt 1 om de inte uppfyller villkoren i artikel 118b. ...”

- 15 I artikel 120d i denna förordning, med rubriken ”Striktare regler fastställda av medlemsstaterna”, anges följande:

”Medlemsstaterna får begränsa eller förbjuda användningen av vissa oenologiska metoder samt införa hårdare restriktioner, som är tillåtna enligt gemenskapsrätten, för vin som framställs inom deras territorium och i syfte att bättre bevara de egenskaper som är kännetecknande för vin med en skyddad ursprungsbeteckning eller en skyddad geografisk beteckning och för mousserande vin och likörvin.

Medlemsstaterna ska meddela dessa begränsningar, förbud och restriktioner till kommissionen, som i sin tur ska underrätta övriga medlemsstater.”

- 16 Den 1 augusti 2009 ersatte databasen E-Bacchus, i enlighet med artikel 118n i förordning 1234/2007, det offentliggörande av förteckningar över kvalitetsviner från specificerade områden (kvalitetsviner fso) i *Europeiska unionens officiella tidning* som föreskrevs i artikel 54.5 i förordning nr 1439/1999. Databasen innehåller skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar för

viner från medlemsstaterna enligt förordning nr 1234/2007, och de ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar beträffande viner från tredjeländer som är skyddade enligt bilaterala avtal mellan Europeiska unionen och de tredjeländerna.

Bakgrund till tvisten och det omtvistade beslutet

- 17 I punkterna 1–15 i den överklagade domen sammanfattades bakgrunden till tvisten och det omtvistade beslutet enligt följande:
- ”1 [Bruichladdich Distillery Co. Ltd (nedan kallat Bruichladdich)] ingav den 27 oktober 2006 en ansökan om registrering av [EU-]varumärke till [EUIPO] i enlighet med förordning [nr 207/2009].
 - 2 Det sökta varumärket utgörs av ordkännetecknet PORT CHARLOTTE (nedan kallat det omstridda varumärket).
 - 3 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klass 33 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ’Alkoholhaltiga drycker’.
 - 4 Det omtvistade varumärket registrerades den 18 oktober 2007 under nummer 5421474 och offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 60/2007, av den 29 oktober 2007.
 - 5 Den 7 april 2011 ansökte [IVDP] vid [EUIPO], om ogiltighetsförklaring av det omtvistade varumärket, enligt artikel 53.1 c jämförd med artiklarna 8.4, 53.2 d och 52.1 a i förordning nr 207/2009, jämförda med artikel 7.1 c och 7.1 g i samma förordning, i den del varumärket omfattar varor som avses i punkt 3 ovan.
 - 6 Som svar på ansökan om ogiltighetsförklaring inskränkte [Bruichladdich] förteckningen över varor för vilka det omtvistade varumärket registrerats till varor som motsvarar följande beskrivning: ”Whisky”.
 - 7 Till stöd för sin ansökan om ogiltighetsförklaring har [IVDP] åberopat ursprungsbeteckningarna ’[P]orto’ och ’[P]ort’, vilka ... är skyddade i samtliga medlemsstater enligt flera bestämmelser i portugisisk rätt och enligt artikel 118m.2 i förordning nr [1234/2007] ...
 - 8 Genom beslut av den 30 april 2013 avslag annulleringsenheten ansökan om ogiltighetsförklaring.
 - 9 [IVDP] överklagade den 22 maj 2013 annulleringsenhetens beslut till [EUIPO] med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009.
 - 10 I [det omtvistade beslutet] avslag [EUIPO:s] fjärde överklagandenämnd överklagandet.
 - 11 Överklagandenämnden valde, för det första, att inte godta grunden avseende ett åsidosättande av artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 8.4 i samma förordning, i huvudsak med hänvisning till att skyddet för ursprungsbeteckningar vad gäller viner uteslutande regleras i förordning nr [1234/2007], och således omfattades av Europeiska unionens exklusiva behörighet. ...
 - 12 Överklagandenämnden slog vidare fast att dessa geografiska beteckningar dessutom enbart är skyddade vad gäller viner, vilka är varor som varken är identiska eller jämförbara med en produkt med beteckningen ’Whisky’, som är en spritdryck med ett annat utseende och en annan alkoholhalt, och som inte uppfyller produktspecifikationen för vin, i den mening som avses i artikel 118m.2 i förordning nr [1234/2007]. I den del [IVDP] har åberopat de nämnda ursprungsbeteckningarnas anseende, i den mening som avses i artikel 118m.2 a ii, har

överklagandenämnden konstaterat att det omtvistade varumärket varken 'använder' eller 'anspelar på' de geografiska beteckningarna 'Porto' eller 'Port' och att det därför inte var nödvändigt att avgöra huruvida de hade något anseende. ... Den portugisiska konsumenten känner till att 'den geografiska beteckningen i själva verket är 'Oporto' eller 'porto' och att 'port' helt enkelt är en förkortning av dessa ord som används på etiketterna till vinflaskor för att beteckna det slags vin som skyddas av denna geografiska beteckning' (punkterna 19–26 i det [omtvistade] beslutet).

- 13 Överklagandenämnden har i detta avseende inte godtagit [IVDP:s] argument att skyddet enligt artikel 118m.2 i förordning nr [1234/2007] borde utvidgas till varje kännetecken som 'innehåller' ordet 'Port'. Det är inte heller fråga om någon 'anspelning' på ett Portvin, i den mening som avses i artikel 118m.2 b i samma förordning, eftersom whisky är ett helt annat slags produkt och eftersom det omtvistade varumärket inte heller innehåller någon del som är potentiellt vilseledande eller falsk. Överklagandenämnden slog fast att [överklagandet] följaktligen inte kunde vinna bifall med stöd av unionsrättsliga bestämmelser om skydd för geografiska beteckningar vad gäller vin, och att det inte var nödvändigt att avgöra huruvida varumärket var känt eller inte (punkterna 27–29 i det [omtvistade] beslutet).
- 14 För det andra avslog överklagandenämnden grunden avseende ett åsidosättande av artikel 53.2 d i förordning nr 207/2009, med hänvisning till de påstådda ursprungsbeteckningarna '[P]orto' och '[P]ort' vilka den 18 mars 1983 registrerats hos Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) under nummer 682, i enlighet med Lissabonöverenskommelsen. ...
- 15 För det tredje avslog överklagandenämnden grunden avseende ett åsidosättande av artikel 52.1 a i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 7.1 c och 7.1 g i samma förordning. ... ”

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 18 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 15 september 2014 överklagade IVDP det omtvistade beslutet.
- 19 IVDP anförde till stöd för sitt överklagande en grund som rör de faktiska omständigheterna och fem grunder som rör de rättsliga omständigheterna.
- 20 I överklagandet vid domstolen är följande grunder relevanta: Den tredje grunden, som avsåg att överklagandenämnden gjort en felaktig bedömning när den fann att skyddet för ursprungsbeteckningar vad gäller viner uteslutande regleras i förordning nr 1234/2007, och inte i nationell rätt, den första delen av den fjärde grunden, avseende att artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009 jämförd med artikel 8.4 i samma förordning åsidosatts, eftersom överklagandenämnden underlät att tillämpa relevant portugisisk lagstiftning och den andra delen av den fjärde grunden, i vilken det gjordes gällande att artikel 118m.2 i förordning nr 1234/2007 åsidosatts, eftersom överklagandenämnden felaktigt hade funnit att registreringen eller användningen av det omtvistade varumärket inte utgjorde vare sig bruk av eller en anspelning på ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" och att det därför inte var nödvändigt att pröva dess anseende.
- 21 I den överklagade domen biföll tribunalen överklagandet såvitt avsåg den tredje grunden och den första delen av den fjärde grunden, i det att IVDP genom dessa grunder ifrågasatte överklagandenämnden för att denna inte hade tillämpat relevant portugisisk lagstiftning om skydd för ursprungsbeteckningarna "Porto" eller "Port", och ogillade överklagandet såvitt avsåg övriga grunder.
- 22 Tribunalen ogiltigförklarade följaktligen det omtvistade beslutet.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 23 EUIPO överklagade tribunalens dom genom skrivelse av den 22 januari 2016. Genom särskild handling av den 27 maj 2016 överklagade IVDP denna dom genom anslutningsöverklagande.
- 24 Genom beslut av domstolens ordförande den 7 juli 2016 tilläts Republiken Portugal att intervensera till stöd för IVDP:s yrkanden.
- 25 Genom beslut av domstolens ordförande av den 12 augusti 2016 tilläts Europeiska kommissionen att intervensera till stöd för EUIPO:s yrkanden vid den muntliga förhandlingen.
- 26 EUIPO har yrkat att domstolen ska
- bifalla överklagandet i dess helhet,
 - upphäva den överklagade domen, och
 - förplikta IVDP att ersätta EUIPO:s rättegångskostnader.
- 27 IVDP har yrkat att domstolen ska
- ogilla överklagandet i dess helhet,
 - fastställa den överklagade domen, och
 - förplikta EUIPO att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för IVDP i förfarandet vid EUIPO, vid överklagandenämnden, vid tribunalen och vid domstolen.
- 28 Bruichladdich har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och förplikta IVDP att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.
- 29 Republiken Portugal har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.
- 30 IVDP har genom sitt anslutningsöverklagande yrkat att domstolen ska
- bifalla anslutningsöverklagandet i dess helhet,
 - delvis upphäva den överklagade domen, och
 - förplikta EUIPO att ersätta de kostnader IVDP haft som klagande vid domstolen.
- 31 EUIPO har yrkat att domstolen ska
- ogilla anslutningsöverklagandet,
 - bifalla EUIPO:s överklagande, och
 - förplikta IVDP att ersätta EUIPO:s rättegångskostnader i samband med anslutningsöverklagandet.
- 32 Bruichladdich har yrkat att domstolen ska ogilla anslutningsöverklagandet i dess helhet och förplikta IVDP att ersätta rättegångskostnaderna i detta förfarande.

Prövning av huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet

Parternas argument

Parternas argument avseende huvudöverklagandet

- 33 EUIPO har som enda grund för sitt överklagande gjort gällande att artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009 jämförd med artiklarna 8.4 och 53.2 d i denna förordning har åsidosatts.
- 34 Genom denna grund har EUIPO gjort gällande att tribunalen gjorde en korrekt bedömning när den, i punkt 41 i den överklagade domen, fann att ”artikel 118m.1 och 118m.2, vad gäller tillämpningsområdet för förordning [nr 1234/2007], enhetligt och exklusivt reglerar såväl tillstånd som begränsningar av eller förbud mot kommersiellt utnyttjande av unionsrättsligt skyddade ursprungsbe-teckningar ...”. EUIPO har gjort gällande att tribunalen emellertid gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkt 44 i denna dom fann att sådana ursprungsbe-teckningar ändå kunde ges kompletterande skydd enligt nationell rätt, som skulle kunna grundas på artikel 8.4 i förordning nr 207/2009.
- 35 Genom denna bedömning åsidosatte tribunalen enligt EUIPO såväl de principer som anges i EUF-fördraget – i vilket föreskrivs att utövandet av medlemsstaternas befogenhet kräver att unionen inte har utövat sin egen befogenhet – som domstolens praxis. Egenskaperna hos och syftena med förordning nr 510/2006, på vilka domstolen grundade sig i dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)*, för att slå fast att det skydd som föreskrivs i denna förordning är uttömmande, är nämligen desamma som dem i förordningarna nr 1234/2007 och nr 479/2008. De materiella bestämmelserna i dessa förordningar är dessutom till stor del identiska.
- 36 EUIPO har även gjort gällande att unionslagstiftaren för de ursprungsbe-teckningar som omfattas av tillämpningsområdet för förordningarna nr 1234/2007 och 479/2008 infört ett skydd för dessa be-teckningar inom vinsektorn endast på unionsrättsnivå. Det enda undantaget avser övergångsbestämmelserna för skydd för ursprungsbe-teckningar och medlemsstaternas befintliga geografiska be-teckningar.
- 37 EUIPO har hävdade att även om tribunalen uttryckligen i punkt 38 i den överklagade domen godtog den analoga tillämpningen av de principer som anges i dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)*, ska, tvärtemot vad tribunalen fann i punkt 44 i denna dom, slutsatsen dras att den uttömmande karaktären hos skyddsbestämmelserna i förordning nr 1234/2007 utesluter möjligheten att ge ett kompletterande skydd som fyller ut, eller ersätter, det skydd som ges i förordning nr 1234/2007.
- 38 IVDP har hävdade att det klart följer av punkterna 38 och 41 i den överklagade domen att det skydd som i förordning nr 1234/2007 ges ursprungsbe-teckningar och geografiska be-teckningar regleras endast i denna förordning. Det är dock inte möjligt att av denna dom dra slutsatsen att det skydd som inrättats genom denna förordning är uttömmande och strider mot tillämpningen eller inrättandet av något annat skyddssystem.
- 39 Det skydd som ges i förordning nr 1234/2007 utgör således inte hinder för vare sig räckvidden av eller arten hos det skydd som ges i förordning nr 207/2009, i synnerhet inte det skydd som följer av artikel 53.1 c i denna förordning, jämförd med artiklarna 8.4 och 53.2 d i denna förordning.

- 40 Enligt IVDP kunde tribunalen, utan att göra sig skyldig till en felaktig rättstillämpning eller några motsägelser i domskälen, anse att det skydd som ges ursprungsbeteckningar för vin i förordning nr 1234/2007 var exklusivt, även om det kunde kompletteras av det skydd som ges äldre rättigheter enligt nationell lagstiftning, i den mening som avses i artikel 8.4 i förordning nr 207/2009, eftersom dessa regler hade skilda och självständiga tillämpningsområden.
- 41 IVDP har även ifrågasatt den påstådda parallellitet mellan förordning nr 510/2006 och förordning nr 1234/2007 som EUIPO utgick från och, således, tillämpningen på viners ursprungsbeteckningar av de principer som domstolen angav i domen av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), avseende ursprungsbeteckningar för livsmedel.
- 42 IVDP har påpekat att även om det följer av punkt 114 i domen av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), att syftet med rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153) och förordning nr 510/2006 är att införa ett enhetligt och uttömmande skyddssystem, utgör denna exklusiva karaktär dock inte hinder för att det tillämpas ett skyddssystem för geografiska beteckningar som ligger utanför tillämpningsområdet för dessa förordningar.
- 43 IVDP har gjort gällande att om unionslagstiftaren hade haft för avsikt att inrätta ett uttömmande och exklusivt skyddssystem, skulle detta ha följt uttryckligen av bestämmelserna om detta system. I detta hänseende är de begrepp talande som används i skäl 6 i förordning nr 510/2006 eller i artiklarna 1 och 92.1 i rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 60, s. 196).
- 44 IVDP har även påpekat att det i skäl 28 i förordning nr 479/2008 föreskrivs att medlemsstaterna, för att bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin som beskrivs med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning, ”bör kunna tillåtas att tillämpa strängare bestämmelser i det avseendet”.
- 45 Bruichladdich har gjort gällande att, såsom tribunalen godtagit i punkt 38 i den överklagade domen, domstolens fasta praxis avseende den uttömmande karaktären hos förordning nr 510/2006 om ursprungsbeteckningar för livsmedel ska tillämpas med nödvändiga ändringar på förordning nr 1234/2007 såvitt avser viners ursprungsbeteckningar. Dessa förordningar innehåller nämligen likartade bestämmelser, särskilt avseende registreringsförfarandet och skyddets räckvidd.
- 46 Vidare bör enligt Bruichladdich varje möjlighet för medlemsstaterna att ge ett specifikt skydd enligt andra bestämmelser grundas på uttryckliga bestämmelser. Bruichladdich har gjort gällande att medlemsstaterna för närvarande endast har möjlighet att ge en ursprungsbeteckning ett tillfälligt nationellt skydd till dess att kommissionen fattar beslut om registrering av denna beteckning på unionsnivå.
- 47 Artikel 8.4 i förordning nr 207/2009 kan inte heller betraktas som ett ”uttryckligt undantag”, eftersom den innehåller allmänna bestämmelser och endast avser nationell lagstiftning som är ”tillämplig” på det åberopade äldre kännetecknet.
- 48 Republiken Portugal har däremot gjort gällande att den tolkning enligt vilken skyddet för viners ursprungsbeteckningar är uteslutande och utgör hinder för kompletterande skydd i den nationella rätten i medlemsstaterna, inte kan godtas.
- 49 Vid förhandlingen vid domstolen har kommissionen gjort gällande att skyddssystemet för ursprungsbeteckningar inom vinsektorn såsom detta föreskrivs i förordning nr 1234/2007 har en uttömmande karaktär som utesluter andra typer av skydd för dessa beteckningar i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

Parternas argument avseende anslutningsöverklagandet

- 50 IVDP har anfört tre grunder till stöd för sitt anslutningsöverklagande.
- 51 Genom den första grunden för anslutningsöverklagandet, som syftar till att ifrågasätta punkterna 38 och 41 i den överklagade domen, har IVDP gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att artikel 118m.1 och 118m.2 i förordning nr 1234/2007 enhetligt och exklusivt reglerar såväl tillstånd som begränsningar av eller förbud mot kommersiellt utnyttjande av unionsrättsligt skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. Enligt IVDP är så inte fallet, eftersom den analogi som härvidlag gjordes mellan förordning nr 510/2006 och förordning nr 1234/2007 saknar rättslig grund.
- 52 IVDP har i detta hänseende grundat sin argumentation på de argument IVDP framfört inom ramen för EUIPO:s huvudöverklagande, enligt vilka skyddet för ursprungsbeteckningarna för vin inte regleras uteslutande i förordning nr 1234/2007 utan även omfattas av nationell rätt. Till stöd för dessa argument har det gjorts gällande att de principer som anges i punkt 114 i dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)*, avseende räckvidden av det skyddssystem som föreskrivs i förordning nr 510/2006, inte kunde utvidgas till att omfatta det skydd som föreskrivs i förordning nr 1234/2007, mot bakgrund av de båda förordningarnas väsentligt skilda syften och egenskaper.
- 53 IVDP har genom den andra grunden för anslutningsöverklagandet gjort gällande att tribunalen i punkterna 68–73 i den överklagade domen felaktigt avfärdade den andra invändningen i den andra delen av den fjärde grunden, avseende att artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007 åsidosatts, på den grunden att det omtvistade varumärket inte medförde ett bruk av den skyddade ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" som IVDP innehar och inte heller anspelade på detta, varför det inte var nödvändigt att pröva denna ursprungsbetecknings anseende.
- 54 IVDP har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig bedömning när den, i punkt 71 i den överklagade domen, fann att "port" på flera olika europeiska språk, däribland engelska och portugisiska, i första hand betydde hamn, det vill säga en plats vid havet eller en flod. På portugisiska finns nämligen inte ordet "port", utan det ord som används för att beteckna en hamn är "porto". På portugisiska utgör "port" endast en av flera andra former av den skyddade ursprungsbeteckningen "Porto".
- 55 IVDP har även ifrågasatt den bedömning tribunalen gjorde i ovannämnda punkt 71, enligt vilken kännetecknet "PORT CHARLOTTE" "för omsättningskretsen [framstår] som beteckningen på en hamn som bär namnet på en person som kallas Charlotte, varvid det inte upprättas något direkt samband med ursprungsbeteckningen '[P]orto' eller '[P]ort' eller med portvin".
- 56 Att ordet "Port" ingår i det omtvistade varumärket utgör en imitation av eller en anspelning på ursprungsbeteckningen "Port", vilket innebär att IVDP som innehavare av denna ursprungsbeteckning borde kunna skyddas mot bruket av detta varumärke enligt artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007.
- 57 Genom den tredje grunden för anslutningsöverklagandet har IVDP ifrågasatt att tribunalen i punkterna 74–77 i den överklagade domen ogillade den tredje invändningen i den andra delen av den fjärde grunden för överklagandet, genom att fastställa att användandet av det omtvistade varumärket inte utgjorde "obehörigt bruk, imitation eller anspelning" i förhållande till ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port", i den mening som avses i artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007.

- 58 IVDP har till stöd för sin tredje grund hänvisat till de argument som framförts inom ramen för den andra grunden för anslutningsöverklagandet, eftersom IVDP anser att tribunalen i punkt 75 i den överklagade domen grundade sin bedömning på i huvudsak samma bedömningar som dem som förekommer i punkt 71 i denna dom, som avses i den andra grunden.
- 59 På grundval av samma argument har IVDP även ifrågasatt punkt 76 i den överklagade domen, i vilken tribunalen gjorde följande bedömning: ”av skäl som redovisats i punkt 71 [i den överklagade domen], att även om ordet port utgör en del av varumärket så uppfattar en genomsnittskonsumert – även om vederbörande antas vara portugis eller tala portugisiska – som ställs inför en whisky med berörda varumärke emellertid inte denna dryck som ett portvin som omfattas av den ifrågavarande ursprungsbeteckningen.”
- 60 Tribunalen gjorde inte heller en korrekt bedömning när den i punkt 76 i den överklagade domen fann att denna konsument inte associerar en whisky med det omtvistade varumärket med ett portvin som omfattas av denna beteckning, på grund av de inte försumbara skillnaderna mellan de utmärkande egenskaperna hos respektive dryck vad gäller bland annat ingredienser, alkoholstyrka och smak.
- 61 Även om whisky och portvin är uppenbart olika drycker, som IVDP påpekade vid tribunalen, rör det sig under alla omständigheter om jämförbara produkter.
- 62 Vad gäller den första grunden för anslutningsöverklagandet, har EUIPO hänvisat till de argument EUIPO redan framfört till stöd för sitt överklagande.
- 63 EUIPO har gjort gällande att den andra och den tredje grunden för anslutningsöverklagandet inte kan tas upp till sakprövning, eftersom de endast avser argument avseende den faktiska bedömningen i fallet och inte innehåller någon rättsfråga.
- 64 Genom dessa grunder har IVDP inte försökt visa att tribunalen gjorde en felaktig bedömning av de juridiskt relevanta kriterierna för tillämpningen av artikel 118m i förordning nr 1234/2007, utan ifrågasatt tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna i målet, och i synnerhet den avseende frågan huruvida det omtvistade varumärket anspelar på ursprungsbeteckningen ”Port” och huruvida whisky och portvin är jämförbara produkter.
- 65 EUIPO har påpekat att IVDP inom ramen för den andra och den tredje grunden för anslutningsöverklagandet inte har gjort gällande att tribunalen missuppfattat de faktiska omständigheterna.
- 66 EUIPO har även gjort gällande att tribunalen tillämpade adekvata rättsliga kriterier, eftersom, enligt fast rättspraxis, begreppet anspelning omfattar det tänkta fallet att det ord som används för att ange en produkt innehåller en del av ett skyddat namn, på så sätt att produktnamnet får konsumenten att som referensbild tänka på den vara som har den skyddade beteckningen (se, för en liknande bedömning, dom av den 21 januari 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 67 Bruichladdich har gjort gällande att anslutningsöverklagandet inte kan bifallas såvitt avser den första grunden, eftersom det följer av domstolens praxis avseende förordning nr 510/2006 att det skyddssystem som inrättas genom denna förordning för ursprungsbeteckningar för livsmedel är uttömmande. Om en produkt omfattas av tillämpningsområdet för unionsbestämmelserna om geografiska beteckningar, bör varje parallellt eller liknande nationellt skydd således inte längre tillämpas.

- 68 Bruichladdich har tvärtom gjort gällande att den omständigheten att det skyddssystem som föreskrivs i unionsrätten är exklusivt inte utesluter andra nationella skydd för ursprungsbeteckningar. Ett sådant nationellt skydd är nämligen tänkbart avseende geografiska beteckningar som inte omfattas av tillämpningsområdet för unionsbestämmelserna i fråga. Så är dock inte fallet såvitt avser ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port", eftersom denna skyddas enligt förordning nr 1234/2007.
- 69 Bruichladdich har gjort gällande att den andra och den tredje grunden för anslutningsöverklagandet inte heller är välgrundade.
- 70 Bruichladdich anser att tribunalen gjorde en riktig bedömning när den fann att det omtvistade varumärket inte registrerats i strid med artikel 118m.1 och 118m. 2 i förordning nr 1234/2007. Bruichladdich anser även att tribunalen gjorde en riktig bedömning då den fann att det inte föreligger någon risk för förväxling hos omsättningskretsen i unionen mellan de varor som omfattas av det omtvistade varumärket "PORT CHARLOTTE" och de viner som omfattas av den skyddade ursprungsbeteckningen "Porto".
- 71 Bruichladdich har härvidlag särskilt gjort gällande att ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" uppfattas som att den hänvisar till en del av Portugal, nämligen den region där viner som säljs under denna beteckning produceras. Det omtvistade varumärket hänvisar däremot inte till denna region, utan till en plats nära havet, eftersom ordet "port" är ett ord i det engelska språket som avser en anläggning som anlagts vid en kust för att ta emot båtar. I det sammansatta kännetecknet "PORT CHARLOTTE" tolkas det andra kännetecknet "CHARLOTTE", som är den dominerande beståndsdelen på grund av sin storlek och särskiljningsförmåga, omedelbart som ett kvinnligt förnamn. Det första kännetecknet, som används ofta för flera olika produkter, däribland alkoholhaltiga drycker, beskriver endast en typ av anläggning.
- 72 Under alla omständigheter är produkterna i fråga, nämligen portvin och whisky, tillräckligt olika vad bland annat gäller ingredienser, smak och alkoholhalt.

Domstolens bedömning

Den första grunden för anslutningsöverklagandet

- 73 Domstolen ska först pröva den första grunden för IVDP:s anslutningsöverklagande.
- 74 Denna grund avser punkterna 38 och 41 i den överklagade domen i vilka tribunalen konstaterade följande:

"38 I enlighet med andan och systematiken i regelverket kring den gemensamma jordbrukspolitiken (skäl 1 i förordning nr 491/2009, se också, för ett liknande resonemang, och analogt med förordning nr 510/2006, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, REG, EU:C:2009:521, punkt 107 och följande punkter), vad gäller tillämpningsområdet för förordning nr [1234/2007] fastställs de precisa villkoren för och räckvidden av detta skydd ... uteslutande i artikel 118m.1 och 118m.2 i denna förordning.

...

- 41 Av detta följer att artikel 118m.1 och 118m.2, vad gäller tillämpningsområdet för förordning nr [1234/2007], enhetligt och exklusivt reglerar såväl tillstånd som begränsningar av eller förbud mot kommersiellt utnyttjande av unionsrättsligt skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar. I just detta sammanhang innebär det ovanstående att överklagandenämnden inte var

skyldig att tillämpa de skyddsvillkor som särskilt fastställts i de relevanta bestämmelserna i den Portugisiska rätten och på grundval av vilka ursprungsbeteckningarna '[P]orto' och '[P]ort' fördes in i databasen E-Bacchus.”

- 75 Tvärtemot vad IVDP har gjort gällande gjorde sig tribunalen inte skyldig till en felaktig rättstillämpning när den på det system som föreskrivs i förordning nr 1234/2007 tillämpade de principer som domstolen slog fast i domen av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)*, avseende den enhetliga och exklusiva karaktären hos det skydd som föreskrivs i förordning nr 510/2006.
- 76 Även om det skyddssystem som inrättas genom förordning nr 1234/2007 visserligen inte är identiskt med det skydd som föreskrivs i förordning nr 510/2006, gjorde tribunalen nämligen en riktig bedömning när den fann att dessa två system i huvudsak hade samma karaktär, eftersom deras syften och egenskaper var jämförbara, vilket även generaladvokaten anförde i punkt 63 i sitt förslag till avgörande.
- 77 För att undersöka syftena med skyddssystemet i förordning nr 1234/2007, kan hänvisning göras till skälen till förordning nr 479/2008, eftersom förordning nr 491/2009, genom vilken förordning nr 1234/2007 ändrades i dess tidigare lydelse, i huvudsak begränsades till att i förordning nr 1234/2007 införliva de bestämmelser om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar inom vinsektorn som hade införts genom förordning nr 479/2008.
- 78 Det framgår härvidlag av beaktandedelen i förordning nr 479/2008 att denna förordning, precis som förordning nr 510/2006, antogs med bestämmelserna i EG-fördraget om den gemensamma jordbrukspolitik som grund.
- 79 Vad gäller syftena med dessa rättsakter anges i skäl 27 i denna förordning att skyddssystemet i fråga syftar till att göra det möjligt för konsumenterna att med hjälp av skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar identifiera så kallade kvalitetsviner. För detta ändamål anges i detta skäl att ansökningar om ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning bör granskas i överensstämmelse med unionens övergripande kvalitetspolitik för andra livsmedel än vin och spritdrycker i förordning nr 510/2006.
- 80 Det ska för övrigt konstateras att syftena med förordning nr 1234/2007 motsvarar dem i förordning nr 510/2006, vilka domstolen redogjorde för i punkterna 110–113 i dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521)*. I denna dom fann domstolen att den registrerade geografiska beteckningen enligt förordning nr 510/2006 erbjöd konsumenterna en kvalitetsgaranti avseende de produkter som avsågs.
- 81 Domstolen erinrade härvidlag om att ursprungsbeteckningar omfattas av den industriella och kommersiella äganderätten. De tillämpliga bestämmelserna skyddar dem som har rätt att använda beteckningarna mot missbruk av tredje man som önskar dra fördel av det goda anseende som de nämnda ursprungsbeteckningarna har förvärvat. Syftet med ursprungsbeteckningarna är att garantera att produkten kommer från ett visst geografiskt område och har vissa särskilda egenskaper. Sådana beteckningar kan åtnjuta ett högt anseende bland konsumenterna och vara ett viktigt medel att dra till sig en kundkrets för de producenter som uppfyller kraven för att få använda dem. Ursprungsbeteckningarnas anseende beror på den framtoning som dessa har bland konsumenterna. Denna uppfattning beror huvudsakligen på speciella särdrag och mer allmänt på produktens kvalitet. Det är kvaliteten som till syvende och sist ligger till grund för produktens anseende. Sambandet i konsumentens medvetande mellan producenternas anseende och kvaliteten på produkterna beror dessutom på att han eller hon är övertygad om att de produkter som sålts under ursprungsbeteckningen är äkta (dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521*, punkt 110 och där angiven rättspraxis).

- 82 Av detta följer att förordning nr 1234/2007 utgör ett redskap för den gemensamma jordbrukspolitiken som väsentligen syftar till att garantera konsumenterna att jordbruksprodukter försedda med en geografisk beteckning som registrerats i enlighet med denna förordning har vissa särskilda egenskaper till följd av att de kommer från ett visst geografiskt område, så att deras geografiska härkomst innebär en kvalitetsgaranti. Producenter på jordbruksområdet kan därmed tillförsäkra sig större inkomster genom verkliga insatser för att förbättra kvaliteten och förhindra att tredje man orättmätigt drar nytta av det goda anseende som är en följd av produkternas kvalitet (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 111).
- 83 Om medlemsstaterna får tillåta sina producenter att inom landet använda någon av de benämningar eller symboler som enligt förordning nr 1234/2007 är förbehållna beteckningar som registrerats enligt denna förordning, på grundval av en nationell rättighet för vilken kan tänkas ställas lägre krav på produkterna i fråga än dem som gäller enligt nämnda förordning, riskerar denna kvalitetsgaranti – som är det centrala ändamålet med de rättigheter som beviljas med stöd av förordning nr 1234/2007 – att inte kunna säkerställas. Om medlemsstaterna får tillåta sina nationella producenter att göra detta skulle detta även riskera att vara till men för målsättningen om likvärdig konkurrens inom den inre marknaden mellan dem som producerar produkter som bär dessa benämningar eller symboler och skulle i synnerhet kunna inverka menligt på de rättigheter som bör förbehållas producenter som gjort verkliga insatser för att förbättra kvaliteten i avsikt att få använda en geografisk beteckning som registrerats i enlighet med denna förordning (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 112).
- 84 Denna risk för att det centrala syftet med förordning nr 1234/2007 att garantera kvaliteten på de berörda jordbruksprodukterna motverkas är desto mer överhängande som det, till skillnad från vad gäller varumärken, inte parallellt har skett någon harmonisering på unionsnivå av eventuella nationella skyddssystem för skydd av geografiska beteckningar (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 113).
- 85 Det ska för övrigt konstateras att egenskaperna hos det skyddssystem som föreskrivs i förordning nr 1234/2007 motsvarar dem i förordning nr 510/2006, vilka domstolen redogjorde för i punkt 115 och följande punkter i dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521).
- 86 För det första grundar sig registreringsförfarandet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar i förordning nr 1234/2007 – till skillnad från andra unionsrättsliga regelverk om skydd för industriell och kommersiell äganderätt, såsom EU-varumärken enligt förordning nr 207/2009 eller regelverket om växtförädlarrätt enligt förordning nr 2100/94 – på en kompetensfördelning mellan de berörda medlemsstaterna och kommissionen, då kommissionen bara kan besluta att registrera en beteckning om den berörda medlemsstaten har ingett en ansökan härom, vilket bara kan göras om medlemsstaten har kontrollerat att den är berättigad (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 116).
- 87 De nationella registreringsförfarandena är således integrerade i unionens beslutsprocess och utgör en väsentlig del av denna. De kan inte existera utanför systemet för unionsskydd (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 117).
- 88 Vad gäller förfarandet för registrering är det också talande att artikel 118f.7 i förordning nr 1234/2007, en bestämmelse som i sak är identisk med artikel 38.7 i förordning nr 479/2008, föreskriver att medlemsstaterna på eget ansvar får besluta om ett tillfälligt skydd till dess att ett beslut om registrering fattas av kommissionen angående registreringsansökan (se, analogt, avseende artikel 5.6 i förordning nr 510/2006, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 118).

- 89 Det framgår av den bestämmelsen att när medlemsstaterna har behörighet att fatta beslut, även tillfälliga, som avviker från bestämmelserna i förordningen, följer denna behörighet – inom ramen för det system som har införts genom förordning nr 1234/2007 – av uttryckliga bestämmelser (se, analogt, med avseende artikel 5.6 i förordning nr 510/2006, dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 119).
- 90 En bestämmelse av det slaget skulle för övrigt sakna mening om medlemsstaterna ändå kunde behålla sina egna skyddssystem för skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar i den mening som avses i förordningarna nr 1234/2007 och 479/2008 och få dem att samexistera med det skydd som följer av dessa förordningar (se, analogt, dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 120).
- 91 För det andra vittnar även övergångsbestämmelserna för redan existerande geografiska beteckningar, såsom ursprungsbeteckningen ”Porto” eller ”Port”, om att det skydd som föreskrivs i förordningarna nr 1234/2007 och 479/2008 är uttömmande (se, analogt, dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 121).
- 92 I artikel 118s i förordning nr 1234/2007, en bestämmelse som i sak är identisk med artikel 51 i förordning nr 479/2008, föreskrivs således ett övergångsskyddssystem som syftar till att av rättssäkerhetsskäl behålla det skydd för vinbeteckningar som redan var skyddade före den 1 augusti 2009 i nationell rätt. Detta övergångsskyddssystem är, såsom framgår av artikel 118s.1 i förordning nr 1234/2007, organiserat på unionsnivå enligt förordning nr 1493/1999 och ges automatiskt till de vinbeteckningar som redan skyddas genom tillämpning av bland annat förordning nr 1493/1999 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 februari 2014, *Ungern/kommissionen*, C-31/13 P, EU:C:2014:70, punkt 58).
- 93 I artikel 118s.4 i förordning nr 1234/2007 föreskrivs för övrigt att kommissionen på eget initiativ till och med den 31 december 2014 kan fatta beslut om att dra in detta automatiska skydd för vinbeteckningar om de inte uppfyller villkoren i artikel 118b i denna förordning.
- 94 Det vore svårt att förstå syftet med ett sådant övergångsskyddssystem för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar om det system för skydd av sådana beteckningar som föreskrivs i förordning nr 1234/2007 inte var uttömmande och medlemsstaterna då i alla händelser fortfarande hade en obegränsad möjlighet att upprätthålla sådana nationella rättigheter (se, analogt, dom av den 8 september 2009, *Budějovický Budvar*, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 128).
- 95 Det anges visserligen i skäl 28 till förordning nr 479/2008 att ”[f]ör att kunna bevara de särskilda kvalitetskännetecken som är utmärkande för vin som beskrivs med en ursprungsbeteckning eller en geografisk beteckning bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillämpa strängare bestämmelser i det avseendet”. Som generaladvokaten påpekade i punkt 74 i sitt förslag till avgörande avser detta skäl dock endast artikel 28 i denna förordning, med rubriken ”Striktare regler fastställda av medlemsstaterna”, som endast gäller oenologiska metoder.
- 96 Tribunalen gjorde således en riktig bedömning när den, i punkterna 38 och 41 i den överklagade domen, fann att förordning nr 1234/2007 innehåller ett enhetligt och exklusivt skydd, med avseende på ursprungsbeteckningarna ”Porto” eller ”Port”, som skyddas genom denna förordning, och att överklagandenämnden därför inte var skyldig att tillämpa de bestämmelser som var relevanta i den portugisiska lagstiftningen och på grundval av vilka dessa ursprungsbeteckningar förts in i databasen E-Bacchus.
- 97 Anslutningsöverklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första grunden.

Grunden för huvudöverklagandet

- 98 EUIPO har som enda grund för sitt huvudöverklagande gjort gällande att artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009 jämförd med artiklarna 8.4 och 53.2 d i denna förordning har åsidosatts. EUIPO har i denna grund ifrågasatt punkt 44 i den överklagade domen, i vilken tribunalen slog fast följande:
- ”Vad gäller frågan huruvida skyddet enligt artikel 118m.1 och 118m.2 i förordning nr [1234/2007], som erkänts av överklagandenämnden och åberopats av [EUIPO], är uttömmande eller inte, konstaterar tribunalen att det varken av bestämmelserna i förordning nr [1234/2007] eller av bestämmelserna i förordning nr 207/2009 framgår att skyddet enligt den förstnämnda förordningen ska tolkas som uttömmande och följaktligen inte kan kompletteras, utanför dess tillämpningsområde, med något annat skyddssystem. Tvärtom framgår det av den otvetydiga lydelsen i artikel 53.1 c, jämförd med artikel 8.4, och artikel 53.2 i förordning nr 207/2009 att ogiltighetsgrunderna som alternativ eller kumulativt kan grundas på en äldre rättighet ’enligt [unions]lagstiftningen eller enligt den nationella rätt som ger detta skydd’. Av detta följer att det skydd som ges (skyddade) ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, kan kompletteras av relevant nationell rätt som föreskriver ett komplementärskydd, under förutsättning att detta skydd utgör ’äldre rättigheter’ i den mening som avses i förordning nr 207/2009.”
- 99 Det följer av det faktum att anslutningsöverklagandet inte vunnit bifall såvitt avser den första grunden, att tribunalen inte gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den – på grundval av den tolkning som gjordes av domstolen i punkt 107 och följande punkter i dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), avseende bestämmelserna om det skyddssystem som föreskrivs i förordning nr 510/2006 – i punkterna 38 och 41 i den överklagade domen fann att skyddssystemet för ursprungsbeteckningarna ”Porto” eller ”Port” i artikel 118m.1 och 118m.2 i förordning nr 1234/2007 är enhetligt och exklusivt såvitt avser ursprungsbeteckningar som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- 100 I domen av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), fann domstolen att det skyddssystem för ursprungsbeteckningar som föreskrivs i förordning nr 510/2006 ska tolkas på så sätt att det är såväl enhetligt som uttömmande.
- 101 Till följd av den uttömmande karaktären hos nämnda skyddssystem, fann domstolen att förordning nr 510/2006 ska tolkas även på så sätt att den utgör hinder mot tillämpning av bestämmelser i avtal mellan två medlemsstater, som ger en beteckning som enligt en medlemsstats nationella rätt erkänns som ursprungsbeteckning skydd i en annan medlemsstat, där detta skydd faktiskt åberopas trots att ursprungsbeteckningen i fråga inte blivit föremål för någon ansökan om registrering i enlighet med nämnda förordning.
- 102 Det följer för övrigt inte av domen av den 8 september 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521), att den slutsats domstolen således drog avseende den uttömmande karaktären hos skyddssystemet i förordning nr 510/2006 inte omfattade det fallet att skyddssystemet i nationell rätt i fråga gav en geografisk beteckning eller en ursprungsbeteckning ett ”kompletterande” skydd, det vill säga ett förstärkt skydd eller ett skydd som är på en högre nivå än det skydd som följer enbart av förordningen.
- 103 Av de skäl som framgår av punkterna 83 och 89–93 ovan är det skyddssystem som föreskrivs i förordning nr 1234/2007 uttömmande, vilket innebär att denna förordning utgör hinder för tillämpning av ett nationellt skyddssystem för geografiska beteckningar som skyddas genom denna förordning.

- 104 Tribunalen ansåg dock i punkt 44 i den överklagade domen att skyddet för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar enligt förordning nr 1234/2007 inte skulle förstås som uttömmande, det vill säga att det inte kunde kompletteras ”utanför dess tillämpningsområde”, med något annat skyddssystem.
- 105 I förevarande mål gäller tvisten ett ogiltighetsförfarande som inleddes mot innehavaren av varumärket PORT CHARLOTTE på grund av att det skydd som ursprungsbeteckningen ”Porto” eller ”Port” getts i portugisisk lagstiftning inte hade beaktats vid registreringen av detta varumärke.
- 106 Denna ursprungsbeteckning omfattas uppenbarligen av tillämpningsområdet för förordning nr 1234/2007, eftersom det rör sig om en geografisk beteckning som avser en typ av vin och som registrerats enligt denna förordning och åtnjuter skydd enligt denna.
- 107 Även om förordning nr 1234/2007 i princip inte utgör hinder för att ett skydd enligt nationell rätt av en ”enkel geografisk härkomstbeteckning”, det vill säga en beteckning för vilken det inte föreligger något direkt samband mellan dels produktens kvalitet, anseende eller annan egenskap, och dels produktens särskilda geografiska ursprung, och som följaktligen inte omfattas av förordning nr 1234/2007 (se, analogt, dom av den 8 september 2009, Budějovický Budvar, C-478/07, EU:C:2009:521, punkt 73 och där angiven rättspraxis), gäller dock inte detsamma när, som i förevarande mål, tvisten avser en ursprungsbeteckning för vin, vilken omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning.
- 108 Av detta följer att tribunalen gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkt 44 i den överklagade domen fann att det skydd som ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ges enligt förordning nr 1234/2007 ”kan kompletteras av relevant nationell rätt som föreskriver ett komplementärskydd”, under förutsättning att dessa beteckningar utgör ”äldre rättigheter” i den mening som avses i artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009, jämförd med artiklarna 8.4 och 53.2 d i denna förordning.
- 109 Av det ovan anförda följer att huvudöverklagandet ska bifallas såvitt avser den enda grund som åberopats.

Den andra grunden för anslutningsöverklagandet

- 110 IVDP har genom den andra grunden för anslutningsöverklagandet – som avser åsidosättande av artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007, i vilken det föreskrivs att ursprungsbeteckningarna i fråga skyddas mot varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk, även för produkter som inte är jämförbara, av den skyddade beteckningen i den mån detta bruk innebär att en ursprungsbetecknings anseende utnyttjas – kritiserat tribunalen för att den i punkt 72 i den överklagade domen fann att överklagandenämnden hade gjort en korrekt bedömning när den fann att det omtvistade varumärket, det vill säga kännetecknet ”PORT CHARLOTTE”, ”varken använde eller anspelade på” ursprungsbeteckningen ”Porto” eller ”Port”.
- 111 Denna grund avser de skäl som anges i punkterna 70 och 71 i den överklagade domen, som har följande lydelse:

”70 För det första konstaterar tribunalen i detta avseende att [klagandens] skyddade ursprungsbeteckning, som anges i databasen E-Bacchus, inbegriper beteckningarna '[O]Porto', '[P]ortvin', '[P]ortwein', '[P]ortwijn', '[V]in de [P]orto', '[P]ort wine', '[P]ort', '[V]inho do [P]orto' och '[P]orto'. Det rör sig således om beteckningar på olika språk som består av antingen två delar, nämligen 'Port' eller 'Porto' och 'vin', eller en enda del, nämligen 'oport' eller 'porto'. För det andra, och i likhet med vad [EUIPO] har gjort gällande, ska hänsyn tas till den omständigheten

att också det omtvistade varumärket består av två delar, närmare bestämt 'port' och 'charlotte', vilka i likhet med uttrycket 'port wine' ska förstås så, att det bildar en egen logisk och begreppsmässig enhet ...

- 71 Till skillnad från den ifrågavarande skyddade ursprungsbeteckningen hänför sig det omtvistade varumärket emellertid inte uttryckligen till ett vin utan till kvinnonamnet Charlotte, som är direkt sammansatt med orddelen 'Port', som i första hand, på flera europeiska språk, däribland engelska och Portugisiska, betyder hamn, det vill säga en plats vid havet eller en flod. Som överklagandenämnden helt riktigt fann i punkt 24 i det [omtvistade] beslutet framstår kännetecknet PORT CHARLOTTE, läst i dess helhet som en egen logisk och begreppsmässig enhet, för omsättningskretsen som beteckningen på en hamn som bär namnet på en person som kallas Charlotte, varvid det inte upprättas något direkt samband mellan ursprungsbeteckningen '[P]orto' eller '[P]ort' eller med Portvin. Som [Bruichladdich] har gjort gällande, är detta i än högre grad riktigt eftersom ordet "charlotte" utgör den viktigaste och den mest utmärkande delen av det omtvistade varumärket, som direkt drar omsättningskretsens uppmärksamhet till sig. Omsättningskretsen uppfattar inte orddelen 'port' som en från ordet 'charlotte' utmärkande och åtskild del, utan som en benämning som har ett direkt samband med sistnämnda ord och som förmedlar att det omtvistade varumärket hänför sig till en plats vid kusten eller utmed en flod. Denna uppfattning gäller för alla genomsnittskonsumenter i unionen med i varje fall grundläggande kunskaper i engelska eller ett romanskt språk."
- 112 Såsom IVDP har gjort gällande finns inte ordet "port" i det portugisiska språket. Det ord som används för att beteckna en hamn, nämligen en plats vid havet eller vid en flod, är "porto". På denna särskilda punkt har tribunalen således gjort en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- 113 Det kvarstår icke desto mindre att tribunalens bedömning – enligt vilken omsättningskretsen, nämligen genomsnittskonsumenten i Europeiska unionen, som har åtminstone grundläggande kunskaper i engelska eller ett romanskt språk, uppfattar kännetecknet "PORT CHARLOTTE" som beteckningen på en hamn som bär namnet på en person som kallas Charlotte, varvid det inte upprättas något direkt samband med ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" eller med portvin – rent allmänt är en faktisk bedömning. Denna bedömning kan inte i sig, och utan att IVDP kan visa att tribunalen uppenbart har missuppfattat bevisning på ett sådant sätt att det kan påverka denna bedömning, utgöra föremål för en prövning i ett mål om överklagande.
- 114 Denna bedömning följer inte heller av en felaktig tolkning av orden "varje direkt eller indirekt kommersiellt bruk" i artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007.
- 115 Det kan nämligen inte anses att den omständigheten att en beteckning som skyddas enligt förordning nr 1234/2007, såsom ursprungsbeteckningen "port", utgör en del av ett varumärke, innebär att denna ursprungsbetecknings anseende utnyttjas i den mening som avses i artikel 118m.2 a ii i denna förordning, när omsättningskretsen inte till följd därav associerar detta varumärke eller de produkter som omfattas av registreringen med ursprungsbeteckningen i fråga eller den vinprodukt som detta märke skyddar.
- 116 I förefarande fall konstaterade tribunalen i punkterna 71 och 76 i den överklagade domen, inom ramen för sin exklusiva prövning av de faktiska omständigheterna, att kännetecknet "PORT CHARLOTTE", eftersom det består av ordet "port" och förnamnet Charlotte, av omsättningskretsen uppfattas som en logisk och begreppsmässig enhet som avser en hamn, det vill säga en plats vid havet eller vid en flod, som förknippas med ett förnamn, vilket utgör den viktigaste och mest särskiljande delen av det omtvistade varumärket. Enligt tribunalen uppfattar inte omsättningskretsen någon geografisk hänvisning till portvin som omfattas av ursprungsbeteckningen i fråga.

- 117 På grundval av denna faktiska bedömning kunde tribunalen, utan att göra sig skyldig till felaktig rättstillämpning, slå fast att överklagandenämnden hade gjort en riktig bedömning när den fann att det inte kunde anses att det omtvistade varumärket utgjorde ett bruk av ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" i den mening som avses i artikel 118.m.2 a ii i förordning nr 1234/2007.
- 118 Även om tribunalen i punkt 72 i den överklagade domen felaktigt tillade att det omtvistade varumärket inte anspelade på denna ursprungsbeteckning, ett resonemang den grundade på artikel 118m.2 a i förordning nr 1234/2007, trots att anspelning omfattas av led b i denna bestämmelse, påverkar inte detta fel tribunalens beslut att ogilla den invändning som avsåg åsidosättande av artikel 118m.2 a ii i förordning nr 1234/2007.
- 119 Anslutningsöverklagandet kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden för anslutningsöverklagandet

- 120 IVDP har som tredje grund för anslutningsöverklagandet gjort gällande att tribunalen åsidosatte artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007 när den i punkt 75 i den överklagade domen fann att användningen av det omtvistade varumärket PORT CHARLOTTE, som registrerats för en whisky, inte utgjorde "obehörigt bruk, imitation eller anspelning" i förhållande till den skyddade ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port", i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 121 Tribunalen erinrade inledningsvis i punkt 76 i den överklagade domen om domstolens praxis avseende begreppet anspelning, i den mening som avses i unionslagstiftningen på området för skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar.
- 122 Enligt denna rättspraxis omfattar begreppet anspelning det tänkta fallet att det ord som används för att ange en produkt innehåller en del av en skyddad beteckning, på så sätt att produktnamnet får konsumenten att som referensbild tänka på den vara som har den skyddade beteckningen (se, bland annat, avseende artikel 16.b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 2008, s.16), som är identisk med artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007, dom av den 21 januari 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 21 och där angiven rättspraxis).
- 123 Det kan för övrigt vara fråga om en anspelning även när det inte finns någon risk för förväxling mellan de ifrågavarande produkterna, då det väsentliga är att omsättningskretsen i sina tankar inte får några associationer till varans ursprung, eller att en näringsidkare inte på ett orättmätigt sätt kan dra fördel av den skyddade geografiska beteckningens renommé (se, bland annat, dom av den 21 januari 2016, Viiniverla, C-75/15, EU:C:2016:35, punkt 45).
- 124 Tribunalen tillämpade, utan att göra sig skyldig till en felaktig rättstillämpning, det väsentliga kriteriet som följer av denna rättspraxis, när den i punkt 76 i den överklagade domen, av de skäl som redovisades i punkt 71 i denna dom, fann att även om ordet port utgör en del av det omtvistade varumärket, så uppfattar en genomsnittskonsument – om vederbörande antas vara portugis eller tala portugisiska – som ställs inför en whisky med berörda varumärke emellertid inte denna dryck som ett portvin som omfattas av den ifrågavarande ursprungsbeteckningen.
- 125 Tribunalen tillade i ovannämnda punkt 76 att denna bedömning bekräftas av de icke försumbara skillnaderna mellan de utmärkande egenskaperna hos ett portvin respektive en whisky vad gäller bland annat ingredienser, alkoholstyrka och smak, vilka genomsnittskonsumenten känner väl till och vilka överklagandenämnden på ett korrekt sätt hade erinrat om i punkterna 20 och 34 i det omtvistade beslutet.

- 126 I och med att de bedömningar tribunalen således gjorde i punkt 76 i den överklagade domen var faktiska bedömningar, och eftersom IVDP inte har visat att tribunalen missuppfattat bevisningen, kan dessa bedömningar inte kritiseras i ett överklagande vid domstolen, då de även grundar sig på en exakt tolkning av begreppet anspelning, i den mening som avses i artikel 118m.2 b i förordning nr 1234/2007.
- 127 Anslutningsöverklagandet kan således inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.
- 128 Av det ovan anförda följer att huvudöverklagandet ska bifallas och att anslutningsöverklagandet ska ogillas. Den överklagade domen ska följaktligen upphävas.

Prövning av överklagandet vid tribunalen

- 129 Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, om den upphäver tribunalens avgörande, själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande.
- 130 Eftersom målet är färdigt för avgörande, ska domstolen avgöra målet vid tribunalen.
- 131 Tribunalen underkände nämligen genom den överklagade domen samtliga grunder som hade anförts till stöd för överklagandet, förutom den tredje grunden, som avsåg att överklagandenämnden felaktigt hade funnit att skyddet för ursprungsbeteckningar för viner uteslutande reglerades i förordning nr 1234/2007 och inte samtidigt reglerades i nationell rätt, samt den första delen av den fjärde grunden, enligt vilken klaganden gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatt artikel 53.1 c i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 8.4 i denna förordning, eftersom den hade underlåtit att tillämpa relevanta bestämmelser i den portugisiska lagstiftningen.
- 132 Genom förevarande dom har domstolen *dels* bifallit huvudöverklagandet av den överklagade domen, eftersom tribunalen i denna dom biföll överklagandet såvitt avsåg den tredje grunden och den första delen av den fjärde grunden, *dels* ogillat anslutningsöverklagandet som avser att tribunalen ogillade överklagandet såvitt avsåg den andra delen av den fjärde grunden, enligt vilken det gjorts gällande att artikel 118m.2 i förordning nr 1234/2007 åsidosatts, eftersom överklagandenämnden felaktigt hade funnit att registreringen eller användningen av det omtvistade varumärket varken utgjorde bruk av eller anspelning på ursprungsbeteckningen "Porto" eller "Port" och att det därför inte var nödvändigt att pröva denna ursprungsbetecknings anseende.
- 133 Härav följer att ingen av de grunder som åberopades vid tribunalen till stöd för överklagandet av det omtvistade beslutet kan godtas.
- 134 Överklagandet vid tribunalen ska således ogillas i sin helhet och det saknas anledning att återförvisa målet till tribunalen.

Rättegångskostnader

- 135 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen, när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken, besluta om rättegångskostnaderna.
- 136 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 137 I förevarande mål har domstolen bifallit EUIPO:s överklagande och ogillat IVDP:s anslutningsöverklagande. IVDP har därmed tappat målet vid tribunalen.

- 138 EUIPO och Bruichladdich har yrkat att IVDP ska ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom IVDP har tappat målet, ska IVDP ersätta EUIPO:s och Bruichladdichs rättegångskostnader både vid tribunalen och vid domstolen.
- 139 Republiken Portugal och kommissionen, som intervenerat i målet, ska bära sina rättegångskostnader enligt artikel 140.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 i dessa regler även ska tillämpas i mål om överklagande.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (andra avdelningen) följande:

- 1) **Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 18 november 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/harmoniseringskontoret – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863), upphävs.**
- 2) **Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP:s överklagande i mål T-659/14 av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) den 8 juli 2014 (ärende R 946/2013–4) ogillas.**
- 3) **Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Bruichladdich Distillery Co. Ltd i båda instanserna.**
- 4) **Republiken Portugal och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.**

Underskrifter